

అరచేతిలో స్వర్ణమున్నంత కాలం చీకూ చింతా ఉండదు సరికదా ఒకలాంటి ధీమా మనిషిని నిలవనీయదు. ఈ సుఖం శాశ్వతమనిపిస్తుంది. హఠాత్తుగా అది కాస్తా చెయ్యి జారిపోయే పరిస్థితి వచ్చి, దాన్ని దక్కించుకోడానికి పడే తపనాగ్నిలో కొత్తమెరుగుల్ని, విలువల్ని వెయ్యింతలు

వీల్లేదు" ఖండితంగా చెప్పేసింది మిహిక.
 "ఇదెక్కడి గొడవే బాబు. అన్నీ ఉన్నా అల్లుడి నోట్లో శని ఉన్నట్లు ఇలా నోరూ, చేతులూ కట్టేస్తే ఎలా?" ఏడుపు ముఖం పెట్టింది మోహన.
 "ఏంటే మీ గొడవ? అది ముందే చెప్పింది కదా! శ్రీవర్ధన్ శుభవార్తని కన్ఫర్మ్ చేసే శుభసమయంలో మనకి ట్రీట్ ఇస్తున్నట్లు. ఆమాత్రం ఓపిక పట్టలేరా?" కేకలేసింది కోకిల.
 వీళ్ళతోందర చూసి మిహికకి కూడా అశాంతి రేగింది. ఈ మహానుభావుండేంటింకా ఫోన్ చెయ్యలేదా? అసలు డిస్టిన్ లేదు. చేస్తానన్న ఛైముకి చెయ్యవచ్చు కదా! ఇడియట్ ఎప్పుడూ ఇంతే!" మనసులోనే విసుక్కుంది మిహిక.
 మిహిక, శ్రీవర్ధన్ ప్రస్తుతం ప్రేమలో తలమునకలుగా ఉన్నారు. ఇద్దరూ సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్లే. వేరు

వేరు కంపెనీల్లో పనిచేసేవాళ్ళ పరిచయం తమాషాగా జరిగింది.
 ఆరోజు లైఫ్ సైట్ బిల్డింగ్ లో బైక్ పార్క్ చేస్తున్న శ్రీవర్ధన్ కి అప్పుడే ఒకమ్మాయి ఆటోవాడితో హోరాహోరీగా పోట్లాడుతూ కనిపించింది. తనే మిహిక. ఆ పక్కనే ఇంకో అమ్మాయి. భయంతో బిక్క చచ్చిపోయి మిహిక చెయ్యి పట్టుకొని వారిం చే కొద్దీ మిహిక మరింత రెచ్చిపోతూ వాడిమీద మీదకి వెళ్ళి కరవిన్యాసాలు చేస్తూ ఆవేశపడిపోతోంది. చుట్టూ చేరిన వాళ్ళూ కళ్ళప్పగించి తమాషా చూస్తున్నారేగాని కలగ చేసుకొని తగాదా తీర్చేందుకు ముందుకు రావడం లేదు. అది చూసి ఆటో అబ్బాయికి ధైర్యం పెరిగిపోయింది. వాడి కళ్ళల్లో రౌద్రం స్పష్టంగా కనపడుతోంది. అయినా మిహిక జంకలేదు. పోరాటం సాగిస్తూనే ఉంది. ఇదంతా గమనిస్తున్న శ్రీవర్ధన్ గబగబా అక్కడకి

ఎంతఎంత ఎదుర్కొంటే...

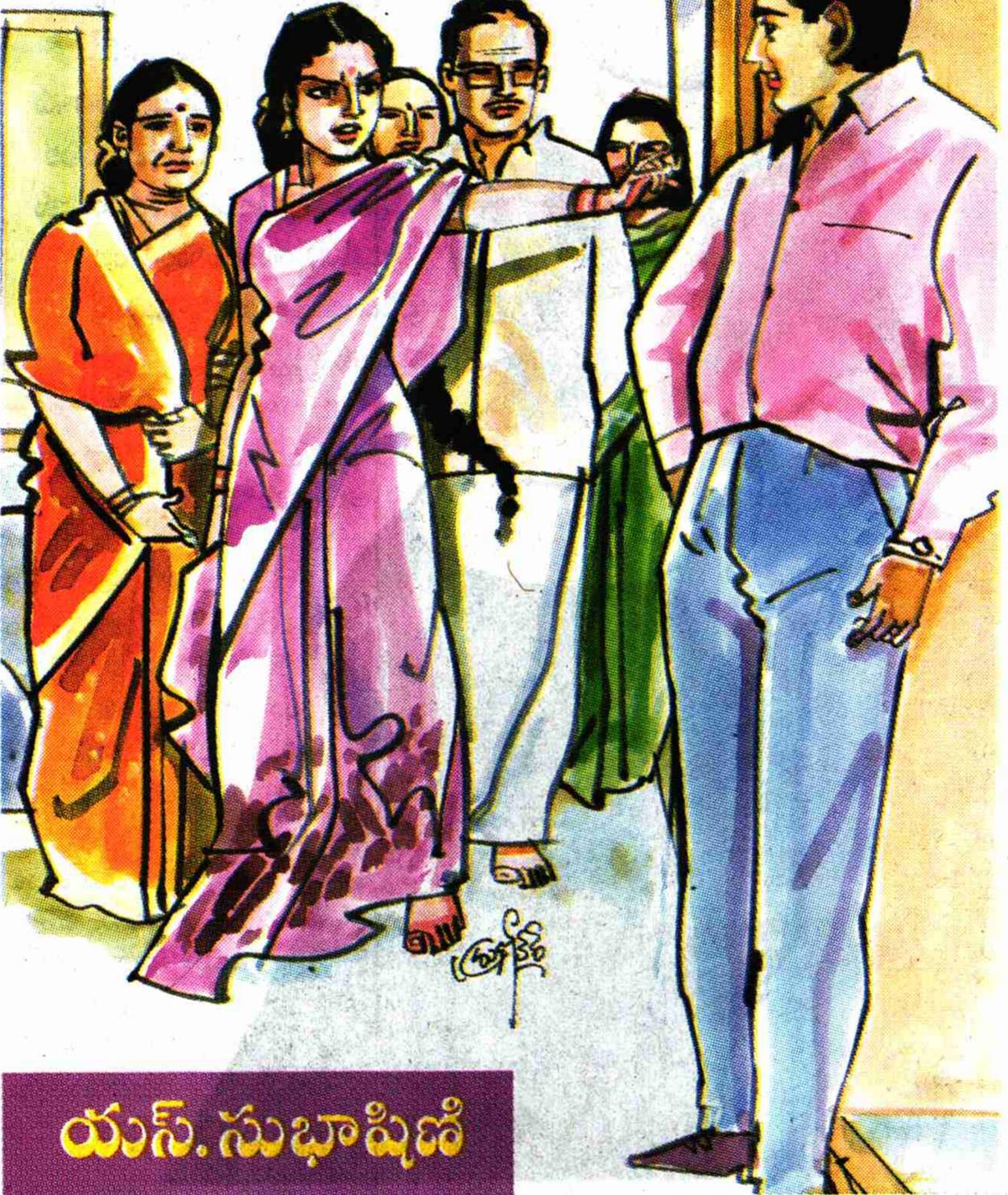
సంతరించుకొని ఇంకా ఇంకా వూరిస్తుంది. అప్పుడనిపిస్తుంది అదెంత అపురూపమో! ఆ ఢిల్లీ వేరేమో! ఆ ఢిల్లీ కావాలనుకొని బోల్తాకొట్టింది మిహిక!

ఇప్పుడెక్కడపడితే అక్కడ దర్శన మిచ్చే సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్లలో ఒకతే మిహిక. అందం, హంగులూ నిండుగా వున్నాయి. తీరిక వేళల్లో స్నేహితుల్నేసు కుని రెస్తారెంట్లని పోషిస్తుంటుంది. సరిగ్గా ఇప్పుడూ అదే పనిలో ఉంది.

పంజాగుట్టలోని సెవెంత్ హెవెన్స్ నలుగురి దోస్తులతో కూర్చుని రకరకాల డివెన్స్ ఆర్డరిచ్చే పనిలో బిజీగా ఉంటూనే మాటిమాటికీ తన సెల్ ఎప్పుడు మోగుతుందాని ఆత్రంగా ఎదురుచూస్తోంది. సెల్ మాత్రం నేనేం చెయ్యనన్నట్టుగా మౌనంగా చూస్తున్నట్టుంది టేబిల్ మీద.

"ఏం మిహీ! ఇంక మొదలుపెడదామా? ఆకలి దంచేస్తోంది. ఆ ఫోనెప్పుడు రానూ, నా కుద్బాదె ప్పుడు తీరేనూ?" నాటకీయంగా అంది నటన అనే అమ్మాయి.

"ఊరికే నటించకు. అప్పుడే ఏం ఆకలి? కాస్త ఓపిక పట్టు. శ్రీ ఫోన్ వస్తేకాని ముట్టుకోడానికి

యస్. సుభాషిణి

వచ్చాడు. అదే టైముకి ఆటోవాడు మిహిక చెయ్యి తాకి తోసేయడానికి రెడీ అవుతున్నాడు. రక్కన వాడి చెయ్యి పట్టుకొని గట్టిగా మెలిపెట్టేశాడు శ్రీ. ఆరడుగుల విగ్రహాన్ని ఉగ్రరూపంతో చూసిన ఆటోవాడు ఈ హఠాత్పరిణామానికి ఖంగుతి న్నాడు.

అప్పుడొచ్చారందరూ చుట్టూ వున్నవాళ్ళు.
 “ఏంటి గొడవ చేస్తున్నావ్? పద ముందు పోలీ స్టేషన్కి” ఒక్కలాగు లాగాడు శ్రీ.

“సార్! నేనేం గొడవ చెయ్యలేదు. ఈ అమ్మాయే మీటర్ డబ్బులివ్వను. ఎక్కవైందని రంధి చేస్తున్నాది సార్” అమాయకం నటించాడు ఆ బక్కవాడు.

“ఏయ్! ఏం మాట్లాడుతున్నావ్? పదిహేను రూపాయలు కూడా అవ్వని దూరానికి పాతిక రూపాయ లెలా

అయ్యింది? మీటరు ఇష్టమొచ్చినట్టు సెల్ చేసి ప్రజల్ని దోచుకుంటుంది చాలక అబద్ధాలు కూడానా?” మిహిక మొహమంతా ఎర్ర చేసుకుని మళ్ళీ అరిచింది ఆవేశంగా.

“ఏం? ఏమంటావ్?” హూంకరించాడు శ్రీవర్ధన్.

“సార్! గొడవలోద్దు. నా డబ్బులిచ్చేయండి” బ్రతిమిలాడాడు ఆటోవాలా ఆటలు సాగవని కనిపెట్టి.

పర్సల్లోంచి పదిహేను రక్కన తీసి “మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపో” అన్నదే తడవుగా దరిదాపుల్లో

కొట్టొచ్చిన అందం

తొరలు కొన్ని కొన్నిసార్లు చాలా సెక్సీగా కన్పిస్తారు. అందాలతార కరీనా కపూర్ ఎప్పుడూ అలాగే కన్పించడానికి ఎంతో ప్రాధాన్యం ఇస్తుందనడానికి ఆమె డ్రెస్ సెన్స్ అద్దం పడుతుంది. 'తారలకి ప్రధాన ఆకర్షణ డ్రెస్ కోడ్. అందుకే నేను ఈ విషయంలో ఎంతో శ్రద్ధ కనబరుస్తూ ఉంటాను' అంటోంది కరీనా. డ్రెస్ ల ఎంపిక విషయంలో ఆమె డిజైనర్ల మాటకు విలువనిస్తోంది. రంగురంగుల డ్రెస్ లు ఆమె అందాన్ని మరింత పెంచుతున్నట్టున్నాయి.

కనిపించకుండా రయ్యిన పారిపోయాడు ఆటోవాడు చెయ్యి సవర దీసుకుంటూ!

ఏం జరుగుతుందో తెలీనంత కోపంలోనూ, ఆవేశం లోనూ ఉన్న మిహికని హెచ్చరించింది పక్కనే ఉన్న నటన అతనికి డబ్బులిచ్చేయమని.

అప్పుడొచ్చింది ఇహలోకానికి మిహిక!

చప్పున బ్యాగ్ లోంచి డబ్బు తీసుకుని చేతిలో ఉంచి “చాలా థ్యాంక్స్. అయినా నేను వాడిని పోలీసుస్టేషన్ కప్పచెబుదావననుకున్నాను. మరి

ఇంత మోసమా! వీళ్ళ ఆగడానికి హద్దూపద్దూ లేకుండా పోతోంది. ఆటో ఎక్కితే చాలు ఏదో ఒక గొడవ పడక తప్పదు. అందుకే నేను వాటిని అవాయిడ్ చేస్తాను” ఆటోవాళ్ళ మీద అనర్గళంగా లెక్క రివ్వబోతున్న మిహికని నటన ఆపబోయింది.

“నువ్వుండు. నీకంతా భయమే! ఆ భయాన్నే వాళ్ళు క్యాష్ చేసుకోవాలని చూస్తున్నారు” విసిరికొట్టింది మిహిక నటనని.

చిరునవ్వుతో మిహికని చూస్తూ ఇంతందమైన అమ్మాయికి ఈ ఆవేశం, కోపం కూడా అందంగానే ఉన్నాయనుకున్నాడు శ్రీ.

“మాల్ మూసేసే టైమ్మైపోవచ్చింది. షాపింగ్ చెయ్యరా ఈ వేళ్ళికి?” టీజింగా అన్నాడు శ్రీ, మిహికనే తడేకంగా చూస్తూ.

“అరే టైమ్మెంత? సరే నండి వస్తాం. ఇంకోసారి థ్యాంక్స్ మీకూ” అంటూ కదలబోయింది.

“మీ పేరు చెప్పకుండా వెళ్ళిపోతున్నారు. ఇంకోసారిలా ఎప్పుడైనా ఆటోవాడితో గొడవలు పడినప్పుడు నేనాదుకోవాలంటే మీ పేరు తెలియాలిగా”

“నా పేరు తెలుసుకోవాలనుంది మీకు అంతేగా? దానికింత బిల్డ్ పుండుకు? నా పేరు మిహిక. దీని పేరు నటన. చాలా?”

“నటన అంటే తెలుసు. మరి 'మిహిక' అంటే అర్థమేంటి?”

“మిహిక అంటే మంచు. మా అమ్మకి హిమా లయాలంటే మహామోజు. అందుకే ఆ పేరు పెట్టుకొంది” అంది.

“మిహిక అంటే మంచా? మరి మీరేమిటండీ ఇంత వేడిగా ఉన్నారూ?” చేయి నుదుటి కానించుకుంటూ అన్నాడతను తమాషాగా.

“ఇదెప్పుడూ అంతే. బ్లో హాట్, బ్లో కోల్డ్, నటన కలగచేసుకుంది.

“ఓ. ఐ.సీ! పేరు మాత్రం బాగుంది. వస్తానండి. వెళ్ళేప్పుడు జాగ్రత్తగా వెళ్ళండి” వెక్కిరిం తగా అంటూ మిహిక రిటార్ట్ ఇచ్చేలోగా మాయమై పోయాడు.

“ఫన్నీగే” అంటూ భుజాలెగరేసింది మిహిక! ఇంకోసారి మిహిక బైక్ బేగంపేట నడిరోడ్డులో మొరాయిస్తే ఎక్కడనుండో ఆపద్బాంధవుడిలా ప్రత్యక్షమై ఆదుకున్నాడు.

మరోసారి ట్రాఫిక్ సిగ్నల్ దగ్గర పోలీసువాడితో వాదంలోకి దిగబోయిన మిహికని బలవంతంగా లాక్కురావాలిని పని పడింది శ్రీకి.

అనుకోకుండా రకరకాల సన్నివేశాల్లో మంచి బాలుడిలా మార్కులు కొట్టేసి ఏకంగా మిహిక హృదయాన్ని కొల్లగొట్టేశాడు. అసలు లైఫ్ స్టైల్ ఆవరణలోనే శ్రీ, మిహికకి మనసర్పించేశాడు.

అలా వాళ్ళ ప్రేమ దిన దిన ప్రవర్ధమానమై పెళ్ళి

ప్పుడు చేసుకుందామనే ప్రపోజలికి రావడానికి ఒక ఏడాది కాలం పట్టింది.

మరి పెద్దల ఆమోదం మాటేమిటనే ప్రశ్న వచ్చింది.

“మా ఇంట్లో నా యిష్టాన్ని కాదనే వారు లేరు” ధీమాగా చెప్పింది గారాల పట్టి మిహిక.

“అబ్బో! మా ఇంట్లోనూ అంతే. నా మాటే చెల్లుతుంది. నో ప్రాబ్లెమ్” హీరోలా అన్నాడు శ్రీవర్ధన్.

“మరింకేం త్వరలోనే వివాహ వేడుకలు జరుపుకుందాం” అంటూ జంటగా అనుకున్నారు.

అప్పటినుండి వాళ్ళకి కావాల్సిన వస్తువులూ, కొత్త కాపరానికి కావాల్సిన సామాన్లన్నీ కలిపి లిస్ట్ స్రీపేర్ చేసేసుకుంటుండగా అనుమానమొచ్చింది ద్దరికి.

“అవునూ. ముందు మన సంగతి మనవాళ్ళకి చెప్పాలి కదా” అని మిహిక- శ్రీని వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్ళి ఆమోద ముద్ర వేయించుకొంది.

మిహిక నాన్నగారు శ్రీవర్ధన్ పేరెంట్స్ తో మాట్లాడతానన్నారు.

“అప్పుడే అక్కర్లేదంకుల్. ముందు నే వెళ్లి చెబుతాను. తర్వాత మీరూ అంటి వెళ్ళురు గాని. నో ప్రాబ్లెమ్” అంటూ ఆసాడు.

మిహిక మేఘాల్లో తేలిపోతోంది. ఆరడు గుల అందగాడితో జీవితం పూలరథంలా సాగి పోతుందని సంబరపడిపోయింది. అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతోంది అనుకుంటున్న మిహికలో ఏదో మిస్సింగన్న భావం కదలాడసాగింది.

అదేమాట శ్రీతో అంది.

“ఇంకా ఏమిటి? నావాళ్ళు ఒప్పుకోరని సందేహమా? క్వశ్చన్ లేదు. ఏంటి నీ బాధ?” మిహికని అనురాగంగా చూస్తూ అన్నాడు.

“అవునూ ప్రేమ పెళ్ళిళ్ళంటే బోల్డంత ప్రాటెస్టుంటుంది కదా. కులాలు, గోత్రాలు, మతాలు అంటూ తలల బద్దలు కొట్టుకుంటారు కదా. మన విషయంలో అవేం లేవు. అన్నీ సాఫీగా జరిగిపోతున్నాయి కదూ! ఏదో థ్రిల్ మిస్సవుతున్నట్టు లేదూ? మనం ఒకరికొకరం కావాలనుకున్నాం. అయిపోతున్నాం కదా! నీకు గుర్తుందా నా ఫ్రెండ్ లత, వేణుతో పెళ్ళి కోసం ఎంత తగాదాలు పడాల్సివచ్చిందో. చివరికి అంతా సక్సెస్ వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకొన్న రోజున చూడాలి దాని సంతోషాన్ని. మహాసామ్రాట్టుని గెలుచుకున్న విజయోత్సాహం దాని మొహంలో కొట్టొచ్చినట్టు కనపడింది కదా” కళ్ళింత చేసుకొని చెబుతున్న మిహికని వింతగా చూశాడు శ్రీ.

“నాకు నువ్వెప్పుడు హండ్రెడ్ పర్సెంట్ మవుతావో తెలీదు మిహీ! సామ్రాట్టేమిటో,

విజయోత్సాహమేమిటో నాకేం అర్థం కావడం లేదు. ప్లీ! జీవితమంతా ఎలా వేగాలి నీతో” ఉడికించాడు శ్రీ.

“పోనీ మానేద్దాం! నువ్వు బాగా వేగాలనుకునే మూకుడినే ఎంచుకో ఎంచక్కా” వెక్కిరించింది.

“అమ్మో! నిన్ను వదిలిపెట్టే ప్రశ్నే లేదు” భయం నటించాడు.

“చాల్లే గొప్ప! ఇంతకీ మీ వూరు రోహి వెళ్ళేది నువ్వు?”

“ఊ! ఇలా వెళ్ళి అలా ముహూర్తం పెట్టించుకొచ్చేస్తా. చూడు” హుషారుగా అన్నాడు శ్రీ.

“సరే! అలా అయితే ఎల్లుండి లంచ్ టైముకల్లా నువ్వు నాకు ఫోన్ చేసి మీ వాళ్ళ ‘ఒకే’ని నాకు చెప్పాలి. సరిగ్గా ఆ టైముకి నేను నా ఫ్రెండ్స్ తో ‘సెవెంత్ హెవెన్’ లో లంచ్ ఆర్డరిచ్చి రెడీగా ఉంటాను. నీ ఫోన్ రాగానే నేను

సెలబ్రేట్ చేసుకుంటాను. సరేనా?” సరదాగా ముచ్చటపడింది మిహిక.

“అదేంటి? నేను లేకుండానా?” మూతి ముడుచుకున్నాడు.

“నువ్వొచ్చాక స్పెషల్ సెలబ్రేషన్ యే మైడి

విశ్వర్యతో తంటా!

విశ్వర్యారాయ్-అభిషేక్ బచ్చన్ ల పెళ్లి వార్తలు జోరు జోరుగా ప్రచారంలో వున్నా వాళ్ళిద్దరూ మాత్రం కచ్చితంగా ఇదీ అని మాత్రం ఏం చెప్పడం లేదు. అదలా వుంటే- మణిరత్నం కొత్తగా తీయబోయే చిత్రంలో అభిషేక్=విశ్వర్యలతోపాటు వివేక్ ఓబెరాయ్ కూడా ఎంపికయ్యాట్ట. మరి నిన్న మొన్నటి వరకూ విశ్వర్య కాబోయే భర్తగా ప్రచారంలో వున్న వివేక్ తో విశ్వర్య ఇప్పుడు కలిసి నటిస్తుందా అని బాలీవుడ్ జనాలు చెవులు కొరుక్కుంటున్నారు. తన సినిమాల్లో తన పాత్రలకి తగ్గ తారల్ని ఎన్నుకునే మణిరత్నం మరి ఇప్పుడు ఎలా తన ఆలోచనల్ని మార్చుకుంటాడో?

యర్ ఉడ్ బీ గారూ!” బుగ్గలు సాగదీసింది మిహిక.

“అబ్బా! వదులు ముందు. బొత్తిగా ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లలకి బిడియం లేకుండా పోతోంది” సణిగాడు.

“ఏ రోజుల్లో ఉన్నావబ్బాయ్. రోజులు మారి చాలా రోజులైపోయింది. తమరే కాలంలో వున్నారండీ”

“రోజులు మారితే ఏంటట? అమ్మాయిలు అమ్మాయిలే! అబ్బాయిలు అబ్బాయిలే. వారు వీరూ, వీరు వారూ అయితే గొడవలైపోతాయి” అల్లరిగా నవ్వేశాడు.

★ ★ ★

ప్రస్తుతం శ్రీవర్ధన్ చేస్తానన్న ఫోన్ కోసమే కళ్ళు కాయలు కావేలా ఎదురుచూస్తోంది మిహిక.

రాను రానూ అసహనం పెరిగిపోతోంది. దానికి తోడు వీళ్ళి ‘ఆకలో రామచంద్రా’ అంటూ గొడవొకటి.

ఎట్టకేలకి మిహిక సెల్ మోగింది. మిహిక సెల్ తో సహా టెర్రస్ పిట్టగోడ దగ్గరకి పరగెట్టింది.

గుండెల్లో ఉద్యేగం పెరుగుతుండగా అంది “సెలబ్రేట్ చేసుకోమా?” అంటూ.

“హలో! మిహీ! ఆర్డరిచ్చేశావా? పోస్టే సరదాగా భోజనం చెయ్యండి” ఓదార్పుగా అన్నాడు శ్రీ.

“ఏంటలా అంటున్నావ్” జావగారిపోతూ

అంది మిహి.

“నేను చెప్పేది ఓపిగా విని అర్థం చేసుకో! అమ్మ ఏవో కొన్ని అభ్యంతరాలు చెబుతోంది మన పెళ్ళికి. నేనప్పుడు ఊహించలేదేమీ జరుగుతుందని మిహి! ప్లీజ్ అప్ సెట్టవ్వక. నేను అన్నీ సర్దిచెబుతాను. కాస్త టైమ్ కావాలి. ఒప్పించగలనన్న నమ్మకం నాకుంది. నువ్వీలోగా బెంగపడకూడదు. నామీద ఒట్టు తెలుసా? సరేనా? అన్నట్టు అనుకున్నట్టుగా నేను రేపు రావడం లేదు. మరో నాలుగు రోజులు పట్టొచ్చు.

అయామ్ సారీ మిహి! నిన్ను నిరుత్సాహ పరిచాను. చాలా డిసప్పాయింటయ్యావు కదూ! నేనన్నీ సర్ది చెబుతాగా. ఉంటాను. బై” అని ఫోన్ కట్ చేశాడు.

మిహికి సెవెంత్ హెవెన్ లోంచి అధఃపాతాళానికి జారిపోయిన ఫీలింగ్ కలిగి అక్కడే వున్న సీట్లలో కూలబడిపోయింది.

అయిపోయింది. స్వర్గం చేజారిపోయింది. శ్రీవర్ధన్ కూడా మామూలు అబ్బాయిలా, వాళ్ళ పేరెంట్స్ మామూలు అత్తమామల్లా బిహేవ్ చేస్తున్నారు. ఎన్ని కబుర్లు చెప్పాడు? పెళ్ళినేటప్పటికి అందరి కుర్రాళ్ళా సామాన్యంగా మారిపోయాడు సుమా! తన పక్షంగా ఏమీ వినకుండానే ఫోన్ పెట్టేశాడు కదా! నా గురించేమైనా ఆలోచించాడా అసలు? అసలే వాళ్ళది పల్లెటూరు. చాదస్తాలు చాలానే ఉంటాయి. అభ్యంతరాల్ని వాళ్ళు అంత ఈజీగా వదులుకోరు. ఈ పెళ్ళి జరగడం అసనమ్మకమే! ఎవరో దిష్టి పెట్టారు మా సంతోషానికి. లేకపోతే అన్నీ సవ్యంగా జరిగిపోతోంటే ఈ హతాత్ అడ్డంకే మిహి?

ఏవేవో ఆలోచనలు నెగటివ్ సైడ్ నుంచి దాడి చేసి మిహికని దుఃఖంలో ముంచెత్తాయి.

‘ఇప్పుడెలా? అప్పలు శ్రీలేని లైఫ్ ని తనేనాడైనా ఊహించగలదా? ఎలా దక్కుతాడు నాకు మళ్ళీ తను?’ కన్నీళ్ళు జలజలారాలిపోతున్నాయి.

ఎంతకీ రాకపోతే స్నేహితులు ముగ్గురూ మిహిక దగ్గరికొచ్చేశారు. పరిస్థితి అవగతమైపోయింది వాళ్ళకి.

బ్రతిమాలగా వెక్కిళ్ళమధ్య జరిగిందంతా చెప్పింది మిహిక.

వాళ్ళంత ఓదార్చినా సమాధానపడలేకపోయింది.

“లేదు. లేదు. నాకేమాత్రం ఆశ లేదు. మీరు శ్రీ మాట్లాడే విధానాన్ని, ఆ టోనునీ వినుంటే ఇలా అనరు”

అంటూ అడ్డంగా తలూపింది.

తినని పదార్థాలకి బిల్ పే చేసి దిగాలు మొహాలేసుకుని వెళ్ళిపోతున్న అమ్మాయిల్ని మేనేజర్ తెల్ల మొహం వేసి చూశాడు.

★ ★ ★

నాలుగు రోజుల్లో వస్తానన్న శ్రీ పత్తాలేడు. సెల్లాఫ్ చేసుంది. వాళ్ళాఫీస్ కి ఫోన్ చేసినా సరైన సమాధానం దొరకడం లేదు. శ్రీ లీవులో ఉన్నాడనొకసారి, సీటులో లేడనొకసారి చెబుతున్నారు. ఈలోగా మిహిక చిక్కీ సగమైపోయింది. దిగులు గూళ్ళు కట్టుకొన్న కళ్ళు కాంతిని కోల్పోయాయి.

దేనీ మీదా ధ్యాస ఉండడం లేదు. యాంత్రికంగా ఆఫీస్ కెళ్ళి వస్తోంది. తల్లి దండ్రు గమనించారో లేదోగానీ, తనంతట తను చెప్పడానికి అహం అడ్డుపడింది. శ్రీ గురించి అంత గొప్పగా చెప్పి ఇప్పుడిలా అయ్యిందనెలా చెప్పగలదు?

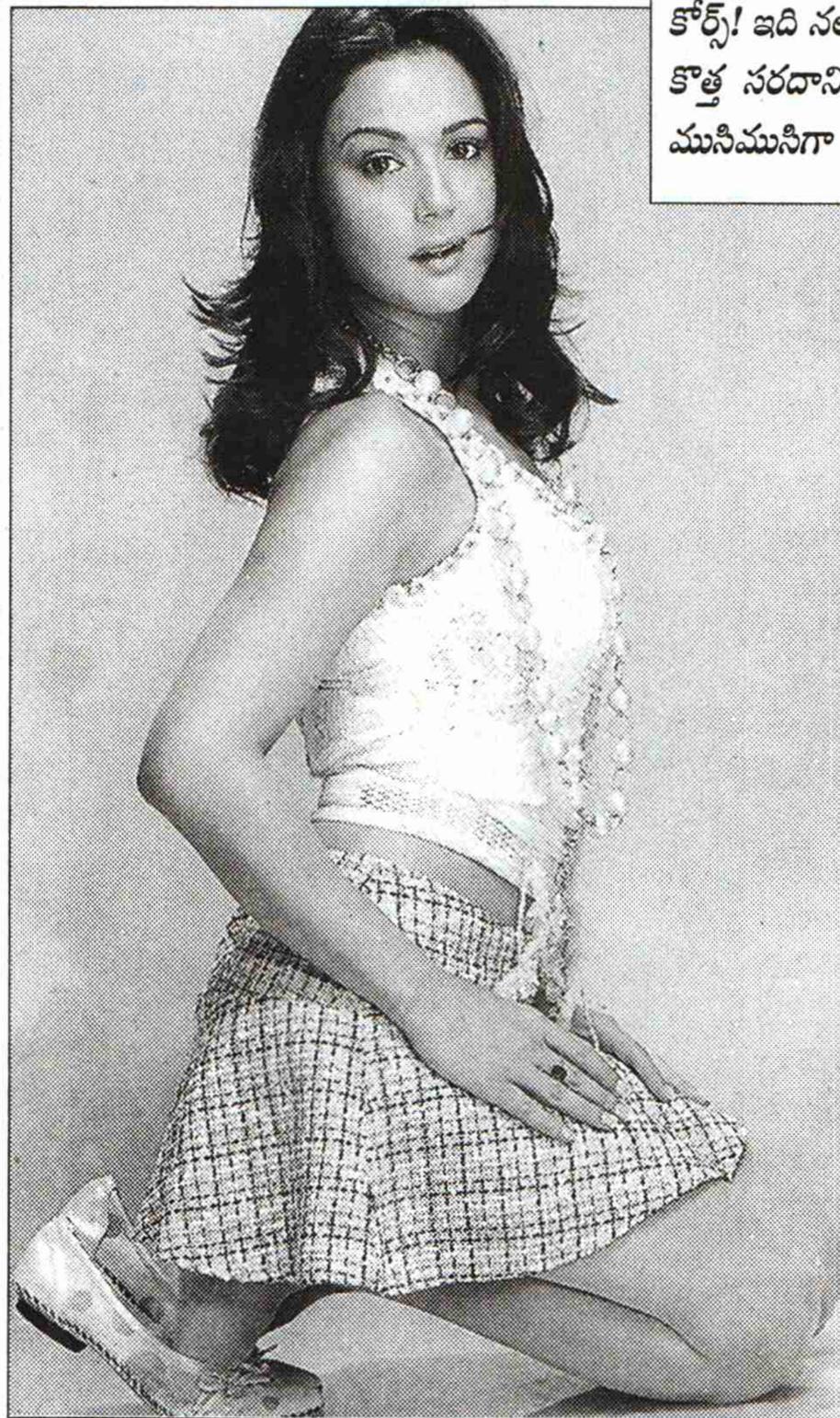
“నీకేం తక్కువే? శ్రీ లేకపోతే బ్రతుకు గడవదా? అసలటువంటి వాడికోసం

నువ్వలా బెంగపడ్డమేమిటి? ఇలా మొహం చాటువేస్తే అయిపోతుందా? మగవాడైతే ఇచ్చిన మాటని నిలబెట్టుకోక్కర్లా? ఇటువంటి కేరక్టర్లని నమ్మి నీ జీవితం స్పాయిలవ్వనందుకు ఆనందించు. అయ్యింది చాల్లే. ఆరోగ్యం పాడవ్వడం తప్ప ఏం మిగల్గు” అంటూ ఫ్రెండ్లంతా కేకలేసినా, బ్రతిమాలినా ఏమాత్రం బెంగపడ్డం మానలేదు మిహిక.

“నాకేం తక్కువ? ఒక్క శ్రీవర్ధనే తక్కువ. అవును నాకన్నీ వున్నాయి. ఒక్క శ్రీ తప్ప. నాక్కా

భలే ప్రీతి జింతా!

ప్రీతి జింతాకి కొత్తగా ఓ అలవాటు మొదలైందిట. అదేంటంటే- ఎదుటి వాళ్ల కనుబొమల్ని సరిదిద్దడం. ‘అదేంటో గానీ నా ఎదురుగా వున్న వాళ్ల కనుబొమలు వంకరగా వున్నట్టు కనిపిస్తే తక్కువనా చేత్తో సరిచేయాలనిపిస్తుంది. దీన్ని ఎంతకాదన్నా కంట్రోల్ చేసుకోలేకపోతున్నాను. అఫ్ కోర్స్! ఇది నలుగురులోనూ బాగోదనుకోండి. ఈ కొత్త సరదాని మెల్లగా మానేస్తాను లెండి’ అని ముసిముసిగా నవ్వేస్తోంది ప్రీతి జింతా.

వాలతను. కావాలి” అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న మిహికని ఎవ్వరూ ఓదార్చలేకపోయారు.

ఆఖరుకి స్నేహితులే మిహికా వాళ్ళ పేరెంట్స్ కి సంగతంతా చెప్పేశారు.

వాళ్ళూ ఎంత ఓదార్చాలని చూసినా అంతకంతకూ దుఃఖం ఎక్కువైందే కాని తగ్గలేదు.

“పోనీ మేం వాళ్ళ వూరెళ్ళి అడుగుతాం” అన్న తల్లిదండ్రుల మాటలకి రోపపడింది.

“అక్కర్లేదు. మీరేం దేహీ అని సాగిలపడక్కర్లేదు” అంటూ ఎగిరిపడింది.

“మరైతే ఎందుకీ ఏడుపు? ఊరుకో ఇంక. ఆ చాప్టర్ కి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టేయ్. అసలు నీ ముఖం అద్దంలో చూసుకో. ఎలా అయిపోయావో తెలుస్తుంది. అది చూసి మేం భరించగలమనుకుంటున్నావా? నిన్న మొన్న పరిచయమైన వాడి కోసం పుట్టిమునిగినట్టు ఏంట్ ఈ ఏడుపు?” గట్టిగానే మందలించారు వాళ్ళు.

“అవును. నిన్న మొన్నే పరిచయ

మయ్యాడు. కాని నాకు తనే సర్వస్వమయ్యాడు. అవుతానన్నాడు. మీకేం అర్థమవుతుంది ప్రేమంటే. ప్రేమిస్తేనే తెలుస్తుంది ఆ బాధేమిటో. పోగొట్టుకోవడంలోని పెయిన్ మీకెలా అర్థమవుతుంది?"

"నీకు బాగానే అర్థమైందనుకుంటాను?" నవ్వుతూ అన్నాడు గుమ్మం నిండుగా నుంచుని శ్రీవర్ధన్.

అంతా అటు వైపు తిరిగారు ఆశ్చర్యంగా. మిహిక దుఃఖమంతా కోపంగా మారిపోయింది క్షణాల్లో.

"వెళ్ళిపోముందిక్కడ నుండి" అంటూ చెయ్యి చూపించింది.

"రాలేదేమని దిగులుపడి ఇప్పుడు వెళ్ళిపోముంటావే? ముహూర్తం పెట్టించుకొచ్చాకదా!" నవ్వుతూనే అన్నాడు.

"ఏమక్కర్లేదు. మీ వాళ్ళని ఒప్పించడానికిన్నాళ్లు పట్టిందంటే దాన్లోనే తెలుస్తోంది మీ వ్యవహారమంతా" రోషంగా అంది.

"ఎన్నాళ్ళు పట్టింది? నేను వెళ్ళిన రోజునే ఓకే అన్నారుగా" చాలా మామూలుగా అన్నాడు శ్రీవర్ధన్.

"ఏమిటి బాబూ? అసలేం జరిగింది? ఏంటిదంతా?" అయోమ

అంకుల్. ఆంటీ మీరు కూడా నన్ను క్షమించేయ్యండి. ప్లీజ్.

ఇదంతా మీ అమ్మాయికి ప్రేమలోని విలువని తెలపడానికి చేసింది" అంటూ మిహిక వైపు చూశాడు ఎక్కడ వచ్చి తన మీద పడి రక్తస్పందనని.

"మీ ఆసాధ్యం కూలా? ఏం పిల్లలో ఏమిటో. హడలకొట్టారు కదా! అన్నీ వింత ఆలోచనలూ, వింత పోకడలూ.

మా కాలంలో ఇవన్నీ ఎరగం" అనుకుంటూ వాళ్ళు పిల్లలిద్దర్నీ ఒంటరిగా వదిలి వెళ్ళిపోయారు. శ్రీ- మిహిక వైపు భయం భయంగా చూశాడు. గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు ఏ క్షణమైనా పిడిగుద్దులు పడొచ్చని.

మెత్తని చేతులు తనని చుట్టెయ్యగానే కళ్ళు తెరిచాడు.

"బాగా ఏడిపించానా మిహి?" అనునయంగా అడిగాడు.

"చాలా! కానీ అదిప్పుడెంతో హాయిగా ఉంది. నీవంటే నాకెంత ప్రేమో తెలిసింది. అది చేయి జారిపోతుంటే ఎంత విలవిల్లాడేనో తెలిసింది. నువ్వు లేని జీవితమెలా ఉంటుందో తెలిసింది. నాకే ఢిల్లా వద్దు. కాదు, కాదు, ఈ ఢిల్లు దుఃఖాన్నే కాదూ, సంతోషాన్నీ తెలిపింది. నేనూ మామూలు అమ్మాయినే అని తెలిసింది. నువ్వంటే యిష్టం వందరెట్లు పెరిగింది" ఉన్నట్టుండి మాట్లాడడం ఆపేసింది.

"ఏమైంది" అంటూ మిహిక గడ్డం పట్టుకొని అడిగాడు ఆద్రంగా.

"మళ్ళీ ఇదంతా ఇంకో నాటకం కాదుగా?" అనుమానంగా అడిగింది.

"ఇంకానా? ఇప్పటికే నీ ముచ్చట తీర్చడం కోసం నా రాణిని ఎంత కష్టపెట్టాను! నీ మహా సామ్రాజ్యాన్ని గెల్చుకున్నానన్న ఫీలింగ్ కలిగింది కదా! ఇంక మనం పెళ్ళి ప్రయత్నంలో పడదామా మరి. లేక ఇంకా ఏమైనా కోరికలు తీరాల్సినవి వున్నాయా?" ఆటపట్టించాడు శ్రీ.

"వద్దుబాబోయ్! మహానుభావా? మాటవరసకేదో అంటే ముచ్చట అంటూ ముచ్చెమటలు పట్టించావ్ కదబాబోయ్! నీ ప్రాక్టికల్ జోక్స్ కోదండం కాని, నా అత్తమామలేమన్నారో ముందు చెప్పు"

"ఏమంటారు? ఇంతందగతై మాయింటి కోడలవుతుందని మురిసిపోతూనే, అటూ ఇటూ అయితే అంతు తేలుస్తుందని భయపడుతున్నారు కూడా" ఏడ్చిందాడు.

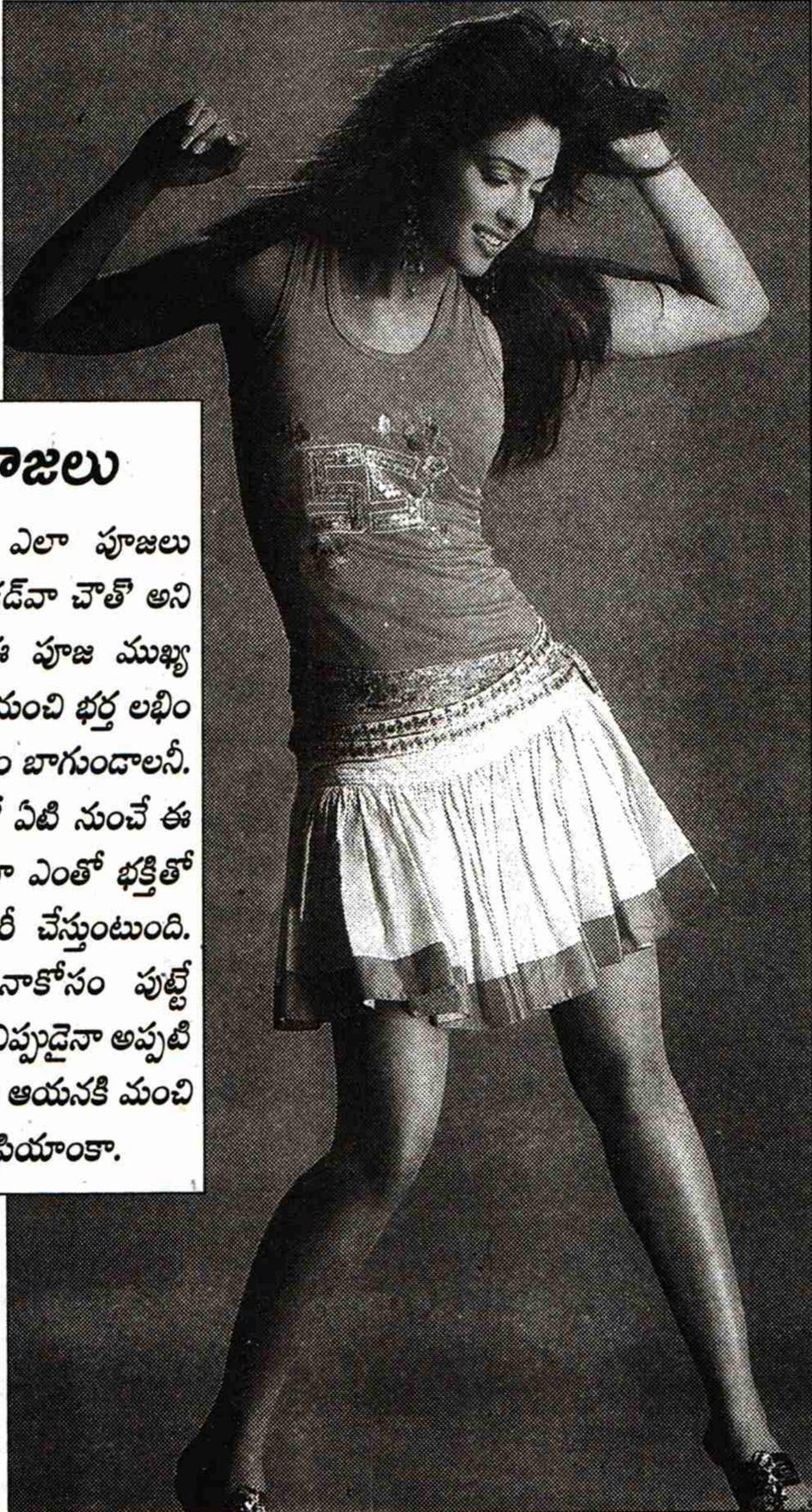
మిహిక నీళ్ళు నిండిన కళ్ళలో ఆనందం చమక్మంది.

"ఎంత ఎంత ఎడమైతే అంత తీపి కలయికా.." అంటూ రాగమందుకున్నాడు శ్రీవర్ధన్.

"నీకింత పాత పాటెలా వచ్చు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది మిహి.

"ఎఫ్.ఎమ్. రెయిన్ బో పుణ్యమాని వంటబట్టాయిలే ఈమధ్యే" అంటూ నవ్వేశాడు "బాగా పాడానా?" అంటూ.

"ఆ! బాగా ఆడావు నాటకం కూడా!" అంటూ మురిపెంగా నవ్వింది మిహిక!

ప్రియాంకా పూజలు

మనం కార్తీక పౌర్ణమికి ఎలా పూజలు చేస్తామో అదే రోజున నార్త్ లో 'కడ్వా చౌత్' అని ఆడవాళ్ళు పూజలు చేస్తారు. ఈ పూజ ముఖ్య ఉద్దేశం పెళ్ళికాని అమ్మాయిలకు మంచి భర్త లభించాలని, పెళ్లయిన వాళ్ల దాంపత్యం బాగుండాలనీ. ప్రియాంకా చోప్రా తన పదహారో ఏటి నుంచే ఈ కడ్వా చౌత్ పూజల్ని ప్రతి యేటా ఎంతో భక్తితో ఆరోజున ఉపవాసం వుండి మరీ చేస్తుంటుంది. 'నాక్కాబోయే భర్త ఎక్కడో నాకోసం పుట్టే వుంటాడు. మేము కలిసే సంగతి ఎప్పుడైనా అప్పటి దాకా అతనెక్కడున్నా నా పూజలు ఆయనకి మంచి చేయాలి' అని సిగ్గుపడిపోతుంది ప్రియాంకా.

యంగా అడిగారు మిహిక నాన్నగారు.

"ఇందులో నా తోపుం లేదంకుల్. అందరి వైపు అంగీకారంతో పెళ్ళి జరగడంలో ఢిల్లు లేదేమోనని మిహి అంది. ఏదో మిస్సింగంది. తన ముచ్చట నేనెందుకు కాదనాలని చిన్న డ్రామా ప్లే చేశానంటే. ఐయామ్ సారీ